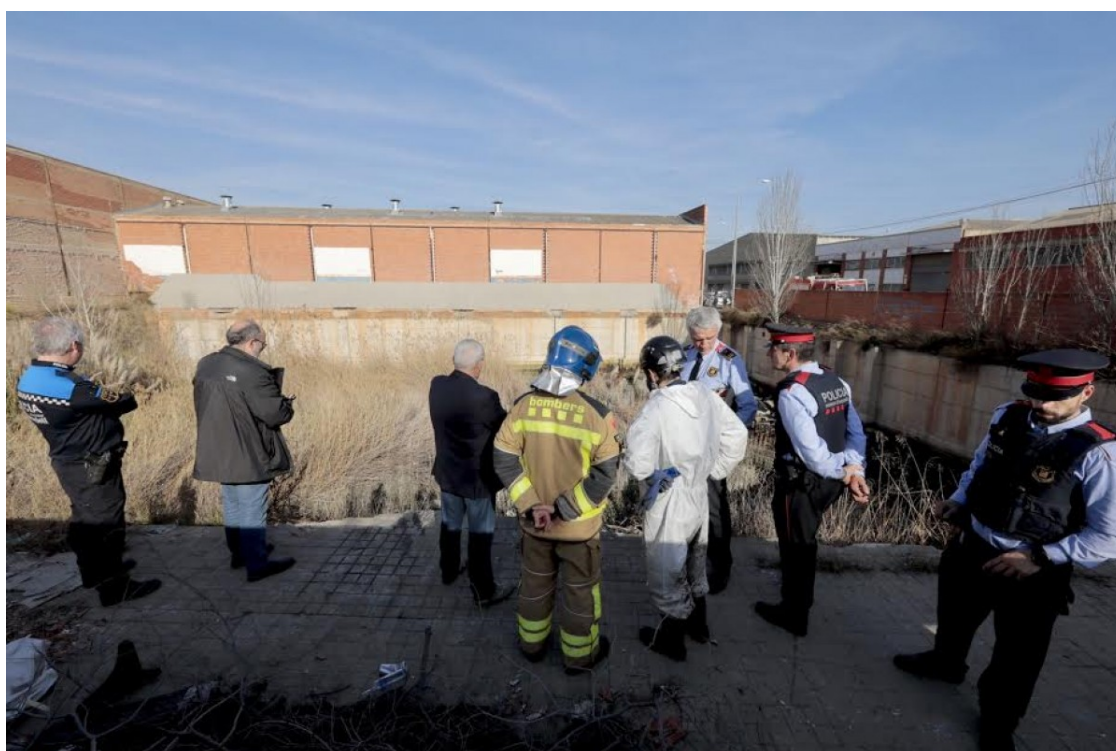

Catalunya té 163 desapareguts sense localitzar des de 2010, segons els Mossos

A Sabadell, un dels casos més destacats és el de Caroline del Valle, desapareguda el 2015 a la Zona Hermètica

Operatiu de cerca de Caroline del Valle a Sabadell | Juanma Peláez

Els Mossos d'Esquadra tenen actualment 163 denúncies actives per desaparicions de persones que encara no han estat localitzades a Catalunya des de 2010 -any de creació de la Unitat Central de Persones Desaparegudes del cos-, segons les seves dades donades a conèixer amb motiu del dia Internacional dels Desapareguts aquest dissabte. A Sabadell, un dels casos més destacats és el de la jove Caroline del Vallè (<https://www.naciodigital.cat/sabadell/noticia/8716/es/mant/misteri/noia/desapareguda/sabadell/any/2015>), que va desaparèixer l'any 2015 després de sortir de festa per la Zona Hermètica.

En declaracions als periodistes, l'inspector portaveu de Mossos, Albert Oliva, ha remarcat que sobre un 99% acaben localitzats i ha recordat que és l'únic cos que des de 2010 té una unitat central específica dedicada a les desaparicions en els casos de més risc o quan "pot haver indicis de criminalitat" en denunciar.

Aquesta unitat manté cinc investigacions obertes en l'àmbit criminal de persones desaparegudes i des de la seva creació ha portat un total de 30 casos, dels quals 19 són homicidis amb posterior ocultació de cadàver. Els investigadors han resolt 14 casos de desaparicions de l'àmbit criminal,

altres tres casos van resultar ser detencions il·legals perllongades en el temps per matrimonis forçats i també han investigat vuit desaparicions que finalment han acabat sent de naturalesa no criminal.

Oliva ha insistit en la necessitat d'eradicar la "llegenda televisiva o mediàtica que cal esperar un temps prudencial o cal esperar un mínim de 24 hores" per denunciar, ja que precisament la immediatesa en la denúncia pot ser clau per a les primeres gestions i organitzar un dispositiu de recerca si fos necessari.

Inicialment es fan comprovacions dels hàbits del desaparegut i en hospitals, el cercle d'amics o llocs en què es podria desplaçar, i, en funció de cada cas, es valora demanar la geolocalització de la persona a través del seu telèfon mòbil.

4.447 denúncies l'any 2018

Els Mossos van gestionar el 2018 un total de 4.447 denúncies per desaparicions -un 1% més que el 2017 i la majoria ocorreguts a la zona metropolitana de Barcelona- i en el 94% dels casos la resolució es va produir abans d'un mes. A més, la majoria van tornar voluntàriament i un 72% de les persones que van aparèixer ho van fer durant els quatre primers dies i un 86% la primera setmana.

De les desaparicions denunciades l'any passat, un 59% era d'homes i un 41% dones, mentre que, per edats, el 2% correspon a menors de 12 anys; un 34%, joves d'entre 13 i 17; un 58%, adults de menys de 65, i un 6% eren persones d'aquesta edat o majors, ha detallat Oliva.

Analitzant el perfil de les persones desaparegudes en 2018 amb una mostra del 84% dels casos, es constata que un 58% viuen en família i un 52% pateix algun tipus de malaltia mental. I sobre una mostra del 85% de les denúncies per desaparició, un total de 2.568 persones ja havien desaparegut en alguna altra ocasió.

Oficina d'atenció a les famílies

L'any 2014, els Mossos van crear l'Oficina d'Atenció a les Famílies de les Persones Desaparegudes, que des de l'1 d'abril d'aquest any fins a l'1 de gener d'aquest 2019 ha rebut un total de 19.808 denúncies per desaparició, de les quals s'han obert 741 casos per fer seguiment.

La missió d'aquesta Oficina és donar suport psicològic i contenció emocional, informar les famílies sobre les accions policials, donar un primer nivell de resposta a les consultes jurídiques i reforçar la importància de denunciar la desaparició el més aviat possible.